

Гимназические Ведомости

Газета Николаевской гимназии № 2

Март 2010 г.

Николаевской гимназии № 2 145 лет!!! УРА!!!

Одна из замечательных улиц нашего родного города Николаева вот уже 145 лет хранит одно важное сокровище, которое дорого каждому из нас: детям, родителям, учителям или просто случайным прохожим. Многие даже не знают о ее существовании - нашей любимой гимназии №2, но, все же, она остается одной из самых продвинутых и перспективных учебных заведений нашего города и области. Благодаря нашим учителям, администрации гимназии, мы, ученики - уверенно движемся в будущее, развивая наши таланты, проектируя новые планы, совершенствуя рейтинги школы, делая подходы к обучению современными и продуктивными.

Однако не стоит забывать о традициях и истории Николаевской гимназии №2.

А начнем мы наше путешествие во времени с 1864 года. Адмиральская, 24... Вот как все начиналось. Именно здесь открылась первая женская гимназия. 15 августа 1898 г. прогимназия была преобразована в гимназию - семиклассное учебное заведение. Восьмой, педагогический класс, выпускавший учителей, был открыт в августе 1900 года. Однако самым интересным может показаться то, что главными предметами для наших предшественников являлись не украинский язык, математика и английский, а Закон Божий, русский язык и, конечно

же, иностранные языки. Именно традиции изучения иностранных языков объединяют нас с тем веком.

В 1919 году состоялся последний выпуск Николаевской Второй гимназии. В том же году в здании гимназии была открыта Николаевская Вторая трудовая школа. До 1936 г. она была семилетней, а в 1936 г. состоялся первый выпуск десятого класса. А ведь сейчас мы учимся намного дольше, чем "мучились" дети того поколения!

До середины 50-х годов школа оставалась женской. В 1959 году из-за необходимости подготовки специалистов, которые хорошо владеют иностранным языком, на Украине открываются 200 школ с углубленным изучением иностранного языка. И

средняя школа № 2 г. Николаева была преобразована в школу с углубленным изучением английского языка. И все-таки, даже сейчас специалисты, которых выпускает наша гимназия, востребованы везде. Так было раньше, так остается и сейчас. Возможно, именно эта изюминка нашей гимназии создает эту непосредственную радость в нашей посредственной жизни.

Вернемся к нашим перелетам во времени. На дворе 1991 год - год принятия независимости Украины. А средняя школа №2 получила новый статус гимназии Центрального района города Николаева. И всего лишь через 2 года она переименована в Гуманитарную гимназию, а затем и в Николаевскую гимназию №2. Это было новым шагом в развитии нашей школы, ведь начали создаваться новые образовательные программы, новые курсы обучения, в конце концов, образовывались новые предметы, которые все больше и больше увлекали наших учеников к осознанию важности социума и непосредственно учебного материала.

С 1996 года гимназия создает учебно-воспитательный комплекс с общеобразовательной школой № 59 I ступени, продолжая славные традиции сотрудничества гимназии и прогимназии.

Продолжение стр. 4

My dear fellow students!

Today, I would like to tell you all about my experience in this school. When I reached Ukraine about 18 months ago from Pakistan (my country). I observed an entirely different culture with a new language. So, when my dad told me that he was trying to get me admitted in a school. I felt very strange. I thought I would look like an alien and would not be able to adjust. However, the very 1st day in my school changed my impression. The atmosphere of the school was very friendly. With the passage of time, I experienced that although there was a great cultural difference but the children here or in Pakistan were same. I mean some looked serious, some naughty and some bookworms.

As far as subjects are concerned, there is some variation in the type and also in teaching method. Her more stress is paid on conceptual learning followed by lot of practice. Likewise, as compared to my country where every teacher comes to a specific class. Here, we have to go to the subject

class. I liked this system because subject classes have been prepared to provide full concepts of the subjects through audio visual effects.

The physical education (P-T) is also very intensive and therefore, helps in building our body in this growing age.

There are also many competitions held at national and international level which increases the competitive spirit and the knowledge among the students.

So, I can summarize my studies in the school to be a very pleasant and different experienced.

*Кант Лейба Кадир Хавадасі Шамсі
ученица 8А класса*

НАШІ ДОСЯГНЕННЯ

ПЕРЕМОЖЦІ МІСЬКИХ ОЛІМПІАД у 2009-2010 н.р.

УЧЕНЬ	клас	предмет	місце	УЧИТЕЛЬ
Швець Михайло	7а	укр. мова	3	Купцова В.В.
Мельник Вероніка	7в	укр. мова	2	Купцова В.В.
Дідковський Олександр	7г	укр. мова	3	Купцова В.В.
Ракіна Віолетта	7г	укр. мова	3	Купцова В.В.
Гагаркіна Євгенія	8а	укр. мова	2	Маєнко Л.І.
Голобродська Маргарита	9г	укр. мова	2	Денисенко Л.Д.
Михайлова Марина	9г	укр. мова	2	Бензар Г.І., Денисенко Л.Д.
Гарбузова Ксенія	10а	укр. мова	2	Купцова В.В.
Бібік Юрій	10а	укр. мова	3	Купцова В., Нікуліна Т.І.
Морева Олена	11б	укр. мова	1	Маєнко Л.І., Чернікова Н.В.
Калініна Аліна	11в	укр. мова	1	Чернікова Н.В.
Шагієва Олександра	8в	рос. мова	2	Царлова І.В.
Бібік Юрій	10а	рос. мова	2	Ірклій О.Ю.
Корінецька Світлана	8в	заруб. літ.	2	Царлова І.В.
Юсупова Валерія	10б	заруб. літ.	2	Ірклій О.Ю.
Сова Іван	7в	фізика	1	Никитенко О.В.
Круковський Ярослав	7г	фізика	1	Никитенко О.В.
Биченко Олексій	7г	фізика	2	Никитенко О.В.
Дідковський Олександр	7г	фізика	3	Никитенко О.В.
Логвінов Леонід	8б	фізика	2	Никитенко О.В.
Рукавиця Марія	8в	фізика	2	Никитенко О.В.
Асташкін Антон	9б	фізика	3	Никитенко О.В.
Голобродська Маргарита	9г	фізика	2	Никитенко О.В.
Олійник Ростислав	8б	хімія	3	Рибіна С.Ф.
Шагієва Олександра	8в	хімія	3	Рибіна С.Ф.
Бібік Юрій	10а	хімія	1	Рибіна С.Ф.
Голишева Кристина	9б	біологія	3	Уткіна Н.Ю.
Ющенко Станіслав	10а	біологія	1	Уткіна Н.Ю.
Троцький Владислав	10а	біологія	2	Уткіна Н.Ю.
Биченко Олексій	7г	географія	2	Корольова О.А.
Дідковський Олександр	7г	географія	3	Корольова О.А.
Блінников Сергій	8а	географія	2	Корольова О.А.
Кругляк Віталій	9в	географія	2	Реброва О.П.
Троцький Владислав	10а	географія	2	Реброва О.П.
Юсупова Валерія	10б	географія	2	Реброва О.П.
Беляев Максим	11б	географія	2	Реброва О.П.
Морева Олена	11б	економіка	3	Корольова О.А.

УЧЕНЬ	клас	предмет	місце	УЧИТЕЛЬ
Ходякова Наталя	11б	інформат	2	Комаров М.Ю.
Блінников Сергій	8а	історія	3	Відайко Г.В., Раєвська О.В.
Тисячний Віталій	8в	історія	3	Відайко Г.В., Раєвська О.В.
Кругляк Віталій	9в	історія	1	Відайко Г.В., Раєвська О.В.
Ющенко Станіслав	10а	історія	3	Відайко Г.В., Раєвська О.В.
Троцький Владислав	10а	історія	2	Відайко Г.В., Раєвська О.В.
Воронов Андрій	11в	історія	2	Реброва О.П., Раєвська О.В.
Биченко Дмитро	8а	математ	2	Марчук Н.Г.
Логвінов Леонід	8б	математ	1	Марчук Н.Г.
Ходякова Наталя	11б	математ	3	Шарлаєва О.К.
Ходякова Наталя	11б	франц. мов	1	Гершкович І.А.
Шкурнова Ганна	11в	франц. мов	2	Васильєва О.Г.
Шабаліна Ірина	11в	франц. мов	3	Гершкович І.А.
Малачієва Діана	11б	франц. мов	3	Гершкович І.А.
Пацалов Олександр	10а	франц. мов	1	Васильєва О.Г.
Троцький Владислав	10а	франц. мов	3	Васильєва О.Г.
Маленовська Катерина	9г	франц. мов	1	Гордієнко Н.В.
Ягольник Владислава	9г	франц. мов	2	Гордієнко Н.В.
Букач Олександр	9а	франц. мов	3	Гершкович І.А.
Медведев Микола	8в	франц. мов	2	Васильєва О.Г.
Гагаркіна Євгенія	8а	франц. мов	2	Гершкович І.А.
Масько Ганна	8в	франц. мов	3	Васильєва О.Г.
Книгицька Юлія	11б	німець. мова	1	Новікова Л.І.
Васильченко Альона	9в	німець. мова	2	Кваша О.В.
Шагієва Олександра	8в	німець. мова	1	Кожущенко О.П.
Пишна Ганна	8в	англ. мова	3	Абрамова О.В.
Михаєлян Едгар	9в	англ. мова	2	Дедкова Л.В.
Васильченко Альона	9в	англ. мова	3	Дедкова Л.В.
Паршук Оксана	10а	англ. мова	1	Макогон Т.О.
Троцький Владислав	10а	англ. мова	2	Дедкова Л.В.
Попова Дар'я	10а	англ. мова	3	Макогон Т.О.
Книгицька Юлія	11б	англ. мова	2	Бурдикіна Г.В.

*Голова без ума - что фонарь без
свечки.*

Украинская пословица

експресс-інфо-експресс-інфо-експресс-інфо-експресс-інфо-

Книжка "Посібник гімназиста", яка розроблена та оформлена **Валентиною Володимирівною Купцовою** стала **ПЕРЕМОЖЦЕМ МІСЬКОГО КОНКУРСУ** дидактичних матеріалів, а у **ОБЛАСНОМУ** турі посіла **3 МІСЦЕ!**

У Х ювілейному **Міжнародному конкурсі ім. Яцика 6 УЧНІВ ГІМНАЗІЇ ПОСІЛИ ПРИЗОВІ МІСЦЯ.** Всього по місту 7 переможців цього конкурсу. 6 з них - наші гімназисти!

ДМИТРЕНКО ОЛЕНА посіла **3 МІСЦЕ** у **МІСЬКОМУ КОНКУРСІ** "Мова

- душа народу"! **Вчитель Купцова Валентина Володимирівна.**

За цей навчальний рік учні гімназії приймають участь та перемагають у таких конкурсах:

- "Що означає бути Європейцем";
- "Ведмежатко" - Міжнародний конкурс російської мови;
- "Кенгуру" - математичний Міжнародний конкурс;
- "Левеня" - Міжнародний конкурс з фізики;
- "Соняшник" - Міжнародний конкурс з української мови.

На початку навчального року відбувся турнір юних географів. І тут наші гімназисти посіли призові місця. **1 МІСЦЕ в МІСЬКОМУ КОНКУРСІ та 2 МІСЦЕ в ОБЛАСНОМУ КОНКУРСІ!** **Вчитель Реброва Олена Павлівна.**

Також відбувся турнір з економіки. Учениця 11 класу **МОРЕВА ОЛЕНА** **ПОСІЛА 1 МІСЦЕ в МІСЬКОМУ КОНКУРСІ та 2 МІСЦЕ в ОБЛАСНОМУ КОНКУРСІ!** **Вчитель Корольова Олена Андріївна.**

Чоловіку нужно три года, чтобы научиться говорить, и мало 60, чтобы научиться держать язык за зубами.

Японская пословица

ПРЕДСТАВЛЯЄМО ПЕРЕМОЖЦЯ конкурсу шкільних методоб'єднань учителів української мови й літератури м. Миколаєва МЕТОДИЧНЕ ОБ'ЄДНАННЯ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ №2!

Підсумком науково-методичної роботи вчителів української мови й літератури, участі у творчих та динамічних групах, роботи та над особистими проблемними темами у 2008-2009 навчальному році стало:

- перемога в міському конкурсі методичних об'єднань учителів української мови й літератури м. Миколаєва "Методика-практика-досвід" (диплом 1-ого ступеня) - завідувач кафедри гуманітарних дисциплін Лобзіна С.В., керівник методичного методичного об'єднання Купцова В.В.;
- проведення відкритого засідання методичного об'єднання на тему "Моделювання сучасного уроку української літератури" в рамках міської конференції вчителів української мови;
- представлення творчих моделей уроків учителями Маєнко Л.І., Денисенко Л.Д., Нікуліною Т.І. на міській конференції;
- реалізація творчого проекту "Шевченківське свято" та 3-є місце в обласному конкурсі проєктів - керівник проєкту Купцова В.В.;
- науково-методична робота "Використання інтерактивних методик на уроках української мови й літератури як дієвий засіб створення комфортного освітнього середовища" (Маєнко Л.І.);
- укладання нової авторської програми "Література рідного краю" (Купцова В.В.);
- випуск двох поетичних збірників творів гімназистів (Купцова В.В., Бензар Г.І., Маєнко Л.І.);
- укладання збірника тестових завдань з української мови (Бензар Г.І.);
- проведення відкритих уроків за авторською методикою в рамках методичного тижня в гімназії (Бензар Г.І., Маєнко Л.І., Купцова В.В.);
- відеосупровід проєкту "Шевченківське свято";
- перемога в міському конкурсі конспектів уроків з української мови з використанням технології критичного мислення учителів Маєнко Л.І. (3 місце) та Купцової В.В. (2 місце).
- створення Книги філологічної слави гімназії;
- видання "Посібника гімназиста з української мови" (Купцова В.В.);
- створення банку даних нестандартних завдань з української мови;
- збірник творчих робіт гімназистів "Перший твір" (Маєнко Л.І.);
- створення авторської програми факультату "Підготовка до ЗНО з української мови й літератури" (Маєнко Л.І., Купцова В.В.);
- творчий проєкт: "Презентація Миколаївської гімназії №2" (Гончаренко Г.О.).

Високу ефективність навчально-виховного процесу з української мови й літератури засвідчили висновки незалежної експертної комісії Управління освіти і науки Миколаївської облдержадміністрації, у яких зазначено, що вивчення української мови й літератури в гімназії здійснюється відповідно до оновленого змісту освіти, структури, методів, організаційних форм навчання предметів і спрямоване на створення оптимальних умов для піднесення ефективності навчально-виховного процесу, реалізацію особистісного потенціалу кожного учня; учителі забезпечують якісний методичний супровід викладання, чітко усвідомлюють сучасні тенденції розвитку освіти і вимоги до вчителя 12-річної школи нового типу, ведуть серйозну роботу над проблемними темами.

Розвиток творчого потенціалу гімназистів відбувається через залучення до участі в предметних олімпіадах, творчих і наукових конкурсах, позакласній роботі. У нас 9 переможців міських олімпіад та 4 переможці обласних олімпіад.

За підсумками олімпіад з української

мови й літератури Миколаївська гімназія №2 у 2008-2009 навчальному році посідає одне з перших місць у Миколаєві та перше місце в Миколаївській області.

Переможцями й призерами міського конкурсу знавців української мови імені Петра Яценка стали:

7-ий клас - Машкаренко М. - 2 місце, учитель Маєнко Л.І.

8-ий клас - Голобородська М. - 2 місце, учитель Денисенко Л.Д.

9 клас - Юсупова В. - 1 місце, учитель Купцова В.В.

11 клас - Колозенко Д. - 2 місце, учитель Денисенко Л.Д.

Призером обласного конкурсу знавців української мови стала Юсупова В. (учитель Купцова В.В.).

Підготовлена до участі в обласному конкурсі-захисті наукових робіт у рамках Малої академії наук під керівництвом учителя Бензар Г.І. робота учениці 11-ого класу Попової А. удостоєна диплома 3-ого ступеня.

У Всеукраїнському конкурсі творчих робіт, присвяченому І.Мазелі, взяло участь 6 учнів 9-11 класів, з яких двоє стали фіналістами - Прохоренко С., Троцький В. (9-А клас). Учні 9-х класів Юсупова В. та Гарбузова К. (учитель Купцова В.В.), взяли участь у 1-ому етапі Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості, присвяченому Шевченківським дням, представивши на міський конкурс роботи на тему "Національно-визвольна війна українського народу середини 17 століття".

Одним із ключових завдань у роботі методоб'єднання учителів української мови й літератури є упровадження ефективних форм позакласної роботи з метою виховання любові й поваги до рідної мови, формування національної свідомості учнівського й батьківського колективів. У рамках відзначення Дня рідної мови в гімназії проведено конкурс учнівських творів "Мова - душа народу", підсумком якого став випуск однойменної гімназійної збірки. Велику роботу по проведеному конкурсу й випуску збірки здійснили учителі Бензар Г.І. та Маєнко Л.І. Традиційним у гімназії став конкурс цитатів "Шевченко у моєму серці", абсолютним переможцем якого стала Цоцоріна Людмила (учитель Бензар Г.І.).

Гімназисти взяли участь у міському конкурсі літературно-музичних композицій "Безсмертя нації - у слові", здобувши диплом 3-го ступеня.

У гімназії створену літературну студію "Неопалима купина", здійснено випуск першої збірки літстудійців. Радою гімназії утверджено літературну премію гімназії. Першими лауреатами премії стали Цоцоріна Людмила та Левченко Марія за добрі поетичні та прозові твори.

Необхідно відзначити високий творчий рівень учителя Гончаренко Г.О., велику роботу й результативну роботу педагога по створенню творчих проєктів: "Презентація Миколаївської гімназії №2", "Презентація телеканалу "ТАК TV".

Особливої уваги заслуговує багаторічна робота Царлової І.В. з розвитку театрального мистецтва в гімназії. У роботі драматичного гуртка, яким керує Ірина Володимирівна, задіяно більше 20 учнів 6-8 класів, за участю яких здійснено постановку спектаклю "Де сховався синій птах".

Бажаємо вчителям української мови й літератури та їх вихованцям нових професійних досягнень, творчих злетів.

В.П. Кизицька,
заступник директора з навчально-виховної роботи Миколаївської гімназії №2

Дружеский совет

Отцы и дети - эта проблема волновала многие поколения людей. Актуальна она и в наше время.

Я смотрю на свою дочь. Такая маленькая, хрупкая, ранимая. И в то же время не по годам мудрая и целеустремленная. Как быстро пролетело время! Ей уже 20. Самостоятельный человек. И я с гордостью могу сказать, что она - состоявшаяся личность. Мне никогда не будет за неё стыдно. Мне никто не скажет, что я плохо воспитала свою дочь. Она не предаст, не бросит в сложной жизненной ситуации. Просто она - мой друг

Да, да. Именно друг. Потому что мы понимаем друг друга с полуслова. У нас нет друг от друга тайн. Мы - это две половинки одного целого. И только теперь я понимаю, что многое в этой жизни, пока дочка росла, зависело от меня - не просто взрослого человека, а мамы.

Часто ли мы задумываемся, что наши дети - зеркальное отражение нас самих? Часто ли мы интересуемся их успехами и неудачами, их настроением, мнением... Что мы вообще знаем о наших детях?

Они грубы, дерзки, хамят, не слушают... А вы замечали, как сами разговариваете с собственным ребёнком? Устали на работе, поругались с близким человеком, и весь негатив излили на дитя. Ребёнок получил плохую отметку - неудачник, глупый, пойдёшь улицы подметать... Не убрал квартиру, не вымыл посуду, не выбросил мусор - а что ты вообще делал все это время? А вы спросили, как он себя чувствует, что у него на душе, как прошёл его день?

Почему мы решаем за детей, заниматься им музыкой или спортом, есть кашу или суп? Почему постоянно оказываем на них давление? Почему боимся дать им самостоятельности? Если ошибутся, то это их личный опыт, даже если он отрицательный.

Дети от взрослых многое скрывают, потому что боятся быть непонятыми, осмеянными. То, что нам кажется сущей ерундой, для них очень важно.

У подростков часто не складываются отношения в коллективе. Но ведь эти отношения они копируют у нас, взрослых. Если мы поступаем так, то почему нельзя им?

Курит! Выпивает!! Наркотики!!! А сколько взрослых курит и пьёт прямо в общественных местах? А дома наши дети видят семейные праздники... Занимались своей личной жизнью, забыв о ребёнке, - вот вам и наркотики.

Наши дети - это мы в миниатюре. И не надо на них обижаться. Не надо говорить: "Просто он попал в дурную компанию". А где были вы?

Благополучие наших детей - это не только материальный достаток. Нам нужно находить время для общения с ними. Просто сходить в кино, на каток, пригласить в гости его друзей и устроить для ребят настоящий праздник. А еще важно просто поговорить с ребёнком откровенно.

Что посеешь, то и пожнёшь! В этом я убеждаюсь каждый день, приходя на работу и общаясь с ребятами.

А моей любимой дочке и, конечно, всем ребятам хочется пожелать большого человеческого счастья. Дерзайте, творите, любите! У вас впереди такая интересная и удивительная жизнь!

Мама выпускницы гимназии №2,
учитель одной из школ г. Николаева

ДВОМІСЯЧНИК ЗДОРОВ'Я ТА СПОРТУ...

Д Е Н ь

На початку навчального року в нашій гімназії відбувався двомісячник здоров'я та спорту. В цей час відбулося багато веселих та корисних подій. Хочеться зупинитися на кожному з них окремо.

По-перше це поїздка до лісу. Незабутні враження отримали усі. І учні, і вчителі і батьки. А у змаганнях, які було проведено одними з найкращих стали 9-Г та 11-Б класи.

Також, у повному складі, гімназія відвідала басейн "Водолій". Там, окрім відпочинку були проведені змагання з плавання на швидкість та турнір з надування найбільшої мильної бульбашки.

Окрім цих заходів у гімназії пройшли змагання з баскетболу та волейболу. А ще команда гімназії взяла участь у чемпіонаті Миколаєва з футболу де здобула 4 місце.

Отже, я гадаю, що усім сподобалися заходи приурочені здоровому способу життя. І ми дуже дякуємо організаторам та відповідальним керівникам цих подій: директору гімназії Федоренку Володимирі Олександровичу, Ірклій Олені Юрїївні, Валентині Володимирівні Купцовій, вчителям фізичної культури та класним керівникам.

*Олексій Руденко,
учень 7В класу*

Николаевской гимназии №2 145 лет!!! УРА!!!

Продолжение стр. 4

Этот долгий и сложный путь был пройден за очень много лет, но, в итоге мы достигли совершенно нового уровня развития учеников. Сейчас мы имеем колоссальные возможности, которые позволяют нашим ребятам не только учиться в гимназии, скучно засыпая за партами и зевая на уроках, но и посещать довольно интересные курсы и кружки, которые довольно ярко окрашивают наше детство в яркие краски.

Кроме того, именно в нашей любимой всеми гимназии проводятся необычайные мероприятия, которые празднуются не только в Украине, но и в других странах. Ну, например, вспомним любимый гимназистами -

день Святого Патрика, который мы отметили совсем недавно. Это не просто день, когда дети могут одеться в зеленую одежду, радуясь и иногда не понимая даже самой сути праздника. Но это, наверное, единственный праздник, когда ученик, забывший о нем и пришедший в зеленом пиджаке, все же не жалеет, что пришел в форме. Ведь наш цвет - зеленый, и мы гордимся этим, гордо поглядывая на другие цвета пиджаков.

И вот сегодня на дворе 2010 год. Много ли изменилось? Разве только, больше мужских голосов, по сравнению со "старой" гимназией. Мы не забываем наших традиций, но вместе с тем, совершенствуемся, обогащаем культуру нашей родной гимназии. Оглядываясь на прошлое, мы учимся

на ошибках, часто, к сожалению, на своих, но зато сейчас мы можем похвастаться тем, что мы являемся одной из лучших гимназий нашего города, области. Именно это позволяет нам с уверенностью петь наш родной гимн, ведь строки "Мы не мушкетеры..." знают даже первоклашки.

Наступила весна, и мы все верим в то, что развитие нашей гимназии не заканчивается, мы стараемся и прикладываем для этого все силы. Да, да, и ученики тоже. И мы хотим, чтобы в будущем она стала лучшей гимназией области, страны, а затем и Европы. С юбилеем, дорогая гимназия!

*Гусева Наталья,
ученица 11А класса*

З Д О Р О В Ь Я

9 вересня ми з класом поїхали до Балабанівського лісу. Наша поїздка туди була спланована як День Здоров'я. У цей день відбувалися змагання між класами.

І етапом цього конкурсу було орієнтування на місцевості. Нам треба було знайти чотири контрольні пункти, прочитати в цих блоках запитання та дати на них відповіді. Завдяки цій частині змагань, ми на практиці застосували свої знання з курсу географії. Доволі набігавшись, деякий час відпочивали. Ми набрались сил, добре попоїли та пішли назустріч новим пригодам. За планом десь о 12 годині повинні були відбуватися туристичні змагання. Нас чекали чудові та захоплюючі етапи. Попереду були "Канат", "Маятник", "Вікторина", "Паралельні мотузки", "Купина", "Співоче поле", конкурс бандан.

На етапі "Канат" учні змагалися у перетягування канату. Це було випробуван-

ня на силу. Коли наш клас об'єднався, коли кожна окрема дитина об'єдналася в колектив, тільки тоді наші зусилля набули сенсу і ми перемогли у змаганні з 7Б!

На етап "Маятник" кожен повинен був пролетіти над землею, тримаючись за канат, підвішений на дереві. Кожний вклав у це змагання максимум зусиль, кожен хотів показати найвищий результат. На етапі "Вікторина" ми давали відповіді на питання, знайдені під час першого конкурсу.

На етапі "Паралельні мотузки" кожен учень мав пройти дистанцію від одного дерева до іншого по паралельних мотузках менше ніж за 20 секунд. Це змагання було на швидкість та на рівновагу.

На етапі "Купина" треба було пройти по купинах певну відстань. Кожен хотів зробити це вправніше та швидше, щоб допомогти колективу зайняти перше місце у цьому змаганні. Завершували цей конкурс діти, які співали про Миколаїв, про його надзвичайну красу, про дві прекрасні річки, які течуть біля Миколаєва.

Я вважаю, виїзд на природу був дуже хорошою ідеєю, тому що цього дня нікого не було окремо, а був колектив. Тоді панувало правило "один за всіх і всі за одного". Усі один одному допомагали. Ми дуже добре відпочили, і цей день був уроком нам на все життя.

Я отримав велику духовну насолоду того дня та багато позитивних емоцій.

*Ярослав Іпатенко,
учень 7В класу*

Миколаїв - приморське місто: що це означає?

Миколаїв - місто корабелів.

Ми, жителі Миколаєва, щодня бачимо пам'ятки суднобудування, захоплюємося красою річок, верф'ю заводу імені 61 комунара бульваром Адмірала Макарова. Це все мимоволі захоплює нас і гордість живе в нашому серці за славнозвісне минуле і, звісно, світле майбутнє нашого суднобудування.

Місто має виключно вдале географічне положення і виникло саме для суднобудування. Наша архітектура неповторна, бо вулиці розташовані перпендикулярно одна одній, що дозволяє провозити великі вантажі, матеріали, деталі для кораблебудування. Розташованість практично на узбережжі Чорного моря, а значить і вихід в океан - теж не слабка сторона нашого міста. Але після проголошення незалежності 1991 року Миколаїв майже втратив свій статус міста суднобудівників. Перехід від колективної економіки до ринкової болісно відзначився на економіці не тільки малих підприємств, але й великих заводів. Часи славетної виключності міста, як одного з найвеличніших машинобудівельних комплексів СРСР, залишилися десь у налагодженому, як годинник, механізмі командної економіки. Зірвалися налагоджені поставки матеріалів і потрібної електроніки і, здавалося б, ми залишилися сам на сам зі своєю проблемою. Але не все так складно. Бо пройшло лише якихось десять років, і Миколаїв може виконувати іноземні замови, хай лише не таких великих масштабів, як раніше, але за десять років, погодьтеся, це прорив.

Незважаючи на кризу у світі, за наші миколаївські верфі взялися скандинавські інвестори. Вони розробили план виробництва який три рази перевищив минулорічний. Чи вигідно це Миколаєву, запитаєте ви? На мою думку, це - риторичне питання. Час нам покаже. Що саме буде вироблятися на наших заводах? Корпуси для кораблів, потім ці самі корпуси будуть відвозитися в Європу і вже там оснащуватися новітньою технікою за європейськими стандартами. Я не кажу, що це зовсім погано, варто лиш згадати про кількість робочих місць і гроші в місцевий бюджет, які конче нам необхідні для розвитку культури, економіки та інфраструктури. Але є й інша сторона медалі, яку, напевне, помітять захисники довкілля і ті, хто люблять критикувати політику сьогодення. На мою думку, не все так погано. Бо все ж Миколаїв не втрачає статусу міста - суднобудівника та й співпрацює з європейськими колегами і обмін досвідом явно піде нам на користь.

На превеликий жаль, на даний момент міський бюджет не здатен профінансувати відродження галузі суднобудування, і, як не дивно, не через владу, а через те, що потрібні мільйони доларів і багато років. Тим людям, що звикли в усьому винуватити інших, я можу тільки поспівчувати. Насамперед те, що багато років майже кожна галузь нашої інфраструктури і промисловості не тільки керувалася, але й фінансувалася з командного центру, заважає нам повною мірою насолодитися незалежністю - суттю

того, до чого Україна йшла сотні років. Якщо провести алегорію, то Миколаїв можна показати як ластівку, яка поки не змогла розправити свої крила. Ілюзію того, що проблеми немає зовсім, ми не можемо створювати і просто не повинні наслідувати тих людей, що спокійно кажуть нам з екранів телевізора або сторінок газет про світле майбутнє без особливих зусиль, просто зробивши правильний вибір. Майбутнє машинобудування існує, але зусиллями науковців, у руках майстрів і молоді нації. І тільки тоді зможе рости і процвітати наше місто Корабелів.

Особисто моє ставлення з приводу цієї ситуації - змішане почуття. Почуття гордості за нас, вмючих будувати авіаносці, і почуття відчаю за те, що зараз коїться з тими самими славетними заводами, аналогів яким не було в усьому світі. Постійно нагадуючи нам про славетне минуле нашого міста, журналісти одразу ж не забувають написати

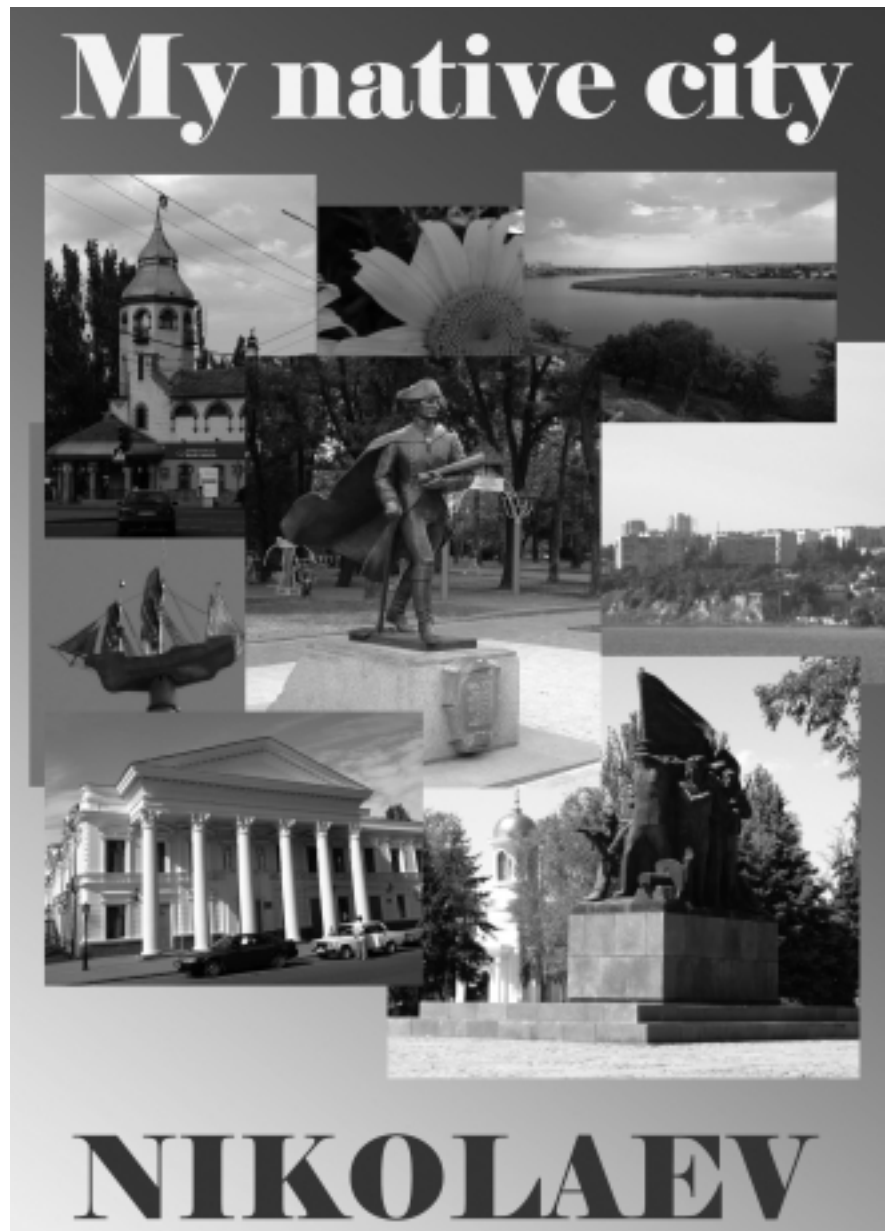
в газетах про занепад ЧСЗ. І ми, миколаївці, не знаємо, чи обурюватися нам, чи радіти. Звісно ж, ми повинні вірити у світле майбутнє, але нам, наступному поколінню трудівників і захисників цього міста стає, дедалі важче в щось вірити.

Повертаючись до суті проблеми, можу сказати, що кораблебудування - душа Миколаєва, для цього він був створений і не дарма. Нам випала честь користуватися виключними природними ресурсами, і марнувати їх ми не маємо права. Але відродити галузь ми повинні, покладаючись на свої зусилля, усі разом, не звинувачуючи нікого, вкласти власну частку в розвиток рідного міста.

Аліна Сорока, учениця 11А класу.

Фотоколаж учениці 10Б класу

Горбенко Аліна

СНІД! STOP!

1 грудня 2009 року завдяки членам гуртка "Школа проти СНІДу" (керівник Городищенко Т.Л.), студентці IV курсу педагогічного університету ім. В.О.Сухомлинського - Анастасії Боровик - відбулася акція "Графіті за здоровий спосіб життя".

Чудово, що серед нас є люди творчі, небайдужі та сміливі.

Учні 7-Г класу Сімакін Юрій, Терешков Кирило та Залізняк Денис спробували себе у художньо-образному мистецтві. Їх слоган був спрямований на підтримку ВІЛ-інфікованих людей, заклику до толерантного ставлення до них: "СНІД! STOP! Сонце світить для всіх однаково!" Хлопці справжні сміливці та молодці! Впевнені, що попереду у них справжні роботи!

Учні 8-А класу Діденко Андрія та Крюченко Дениса можна назвати майстрами! Діденко Андрій створив яскраву напис "СПИДУ - НЕТ!" Він працював акуратно виважено, було приємно спостерігати навіть за процесом створення його твору!

Крюченко Денис по-справжньому приємно вразив усіх присутніх зранку у вестибюлі гімназії. Це неперевершена точність, лаконічність, легкість; було враження, що ти знаходишся у творчій лабораторії майстра!

Усім відомо, що у гімназії є багато учнів, які вміють створювати справжнє графіті. Ми закликаємо їх прийняти участь в наступній графіті-акції, про час та місце якої буде повідомлено через оголошення у вестибюлі гімназії.

А сьогодні ми дякуємо хлопцям 7-Г та 8-А класу за справжнє свято творчості! Так тримати! Творчих вам досягнень!

Дякуємо всім учням гімназії, які відгукнулися на проведення акції до Всесвітнього дня боротьби зі СНІДом і підтримали роботи своїми підписами та задавали питання стосовно ВІЛ/СНІДу, знайомилися з відповідною літературою.

Також хотілося б відмітити найбільш активних гуртківців гурт. "Школа проти СНІДу", які придумали, організували та провели цю акцію завдяки підтримці директора гімназії Федоренка В.О. - Твердохлебов Ярослав і Тисячний Віталій (учні 8-В), Гордієнко Максим, Лисенко Дмитро, Блінніков Сергій, Чуй Владислав (учні 8-А).

*Керівник гуртка,
соціальний педагог
Тетяна Леонідівна Городищенко
та члени гуртка, учні 8-х класів*

П О С В Я Щ Е Н І Е

*В гімназисті посвята.
Це чудове свято!
Перші вчителі сиділи,
За нас усіх вони раділи.*

*З подякою згадуємо Вас
До вас ми йшли у перший клас.
Ви нас любили і навчали
Тепер ми гімназисти стали*

*Навчатись будем рік за роком
Спасибі Вам за всі уроки.
У класі дружнім гвалт і свист
Гайда за парту, гімназист.*

МИ ВЖЕ ГІМНАЗИСТИ!

Як швидко плине час...

Ще зовсім нещодавно ми прийшли у 1-й клас і нас усі називали "малюками", а тепер ми вже п'ятикласники, і не просто п'ятикласники, а ГІМНАЗИСТИ.

Ми розуміємо, що гімназист - це не тільки учень гімназії.

Гімназист - це культурний, вихованний, різнобічно розвинений, відповідальний, володіючий декількома мовами учень, що поважає та примножує традиції гімназії.

Я хочу поділитися враженнями про те, як проходила наша посвята.

У цьому році наше свято довелося

чекати дуже довго: спочатку один карантин, потім інший, а потім взагалі канікули... Отже, припала наша посвята на 12 грудня. Але це й на краще! У нас було багато часу, щоб підготуватися: ми наполегливо вчили текст пісень, повторювали вірші і вивчили головний танок гімназиста - полонез. Ох і важкий це танець, скажу я вам, у порівнянні з сучасними. Але наше вивчення не пройшло марно, танок вийшов дуже гарним. Дякуємо нашому хореографу Корольовій Ользі Сергіївні.

Завдяки нашому режисеру Гершковичу Олегу Йосиповичу наш клас мав гарний сценарій свята. А скільки часу витратили батьки на виготовлення нашого цікавого герба, на підготовку костюмів, організацію свята. Вельми дякуємо Вам, дорогі батьки!

Особливі слова пошани хочеться сказати нашому класному керівникові Корольовій Олені Андріївні та куратору Іпатенко Ніні Вікторівні, які під час підготовки завжди були разом з нами.

І от настала ця мить!!! Усі дівчата в неймовірно красивих вбраннях, а хлопчики - в білосніжних сорочках та з чорними метеликами. Звісно, ми всі дуже хвилювались, адже на нас було покладено таку велику відповідальність: з честю носити таке важливе для нас звання "гімназист".

На першому ряду сидять наші перші вчителі. Яким ми маємо завдячувати за те, що зараз - гімназисти!

Можливо, колись через багато-багато років наші діти чи онуки будуть розпитувати нас про шкільні роки, і ми з гордістю можемо згадати, що у 2-й гімназії нам випала честь носити звання - ГІМНАЗИСТ.

*Ганна Варенік,
учениця 5А класу*

В ГИМНАЗИСТЫ!

НЕЙМОВІРНА ПОСВЯТА!

Наше посвячення в гімназисти пройшло дуже чарівно. Дівчата були вдягнені в рожеві акуратні платтячка, з білими поясками. А хлопці - в чорні фраки, як поважні люди.

На початку концерту виступали старшокласники. Вітали нас. Було досить приємно. А зараз... фанфарні! На сцені директор гімназії Федоренко Володимир Олександрович. Він нам розповів про шкільні будні та взагалі про нашу любов гімназії. Почався концерт! Першими виступив 5А клас. У них був неймовірно цікавий виступ. Далі йшли ми... Всі страшенно хвилювались, тому ми всі вишикувалися в рівнесеньку лінію. мовчали і тримали кулачки за наш клас.

От і початок! Наш концерт почала наша класна зірка Дарина Ніколаєнко! Поки вона співала чудову родинну пісню нашого класу, йшов фільм про наш клас. Ми піднялись на сцену і почали танцювати, співати і розповідати вірші. Далі найбільш хвилююча мить! Полонез! Ми почали танцювати! Ми трішечки заплуталися, але глядачі нічого не помітили - і це головне! Концерт пройшов на "ура"! Але це ще не все.

У гімназійній столовій на нас чекав солодкий стіл! Ми попоїли, поглинаючи цікаву інформацію від нашого ді-джея, потім потанцювали. Веселилися від душі! Наша посвята була неймовірна!

*Ангеліна Карпенко,
учениця 5Б класу*

СВИДЕТЕЛЬСТВО ГИМНАЗИСТА

завдаю _____ укліну _____ класу _____

Девіз гімназиста:
„Честь, знання, польза”

Присяга гімназиста:

- Добросовісно учитися, приривнювати своїм досягненням рідної гімназії.
- Відкрити уста і обов'язки гімназиста.
- Пронести через всю життя традиції гімназії.
- С улюбленим относитися к каждому человеку.
- Не опозорить чести гімназійного флага і герба.
- Буть достойним почесного звання ГИМНАЗИСТА.

Гімн гімназії:

- Ми не мушкетери, не гардемарини,
„По всім за одного!” – така ось наша девіз.
Вместе сдвинем горы, все проблем равняем,
С гордостью мы носим звание гимназист.
- Не легко учиться, в школе все бывает
И порой дивьяк тернет с двойкой лист.
Каждый наш учитель в сем нам помогает
Буть всегда достойным звание гимназист.
- И когда расстаться время нам приходит,
Смело смотрим в даль и путь наш будет чист.
Школьные единство пронесем сквозь годы,
Горазд важня слово «Гимназист».

ГИМНАЗИСТ

**Ура! Тепер ми
гімназисты!
Одна большая
команда,
объединенная дружбой
и гимназией, способная решить
любые задачи!**

ТЕРМІНАЛ? ЩО ЦЕ ТАКЕ?

Это интересно!

фесії для учнів старших класів;

- **за потребою** - адреси та контактні телефони центрів зайнятості м. Миколаєва та області, витяги із законодавства України про працю, описи послуг державної служби зайнятості, поради профконсультанта щодо вибору навчального закладу, поради щодо підготовки до ДПА та ЗНО, інформація про джерела вакансій державної служби зайнятості.

Субота та неділя - перерва в роботі терміналу.

Важливі особливості роботи Терміналу:

- термінал споживає до 0,7 кВт за 12 годин роботи (з 08:00 до 20:00);

- у нічний час (з 20:00 до 08:00) термінал автоматично переходить у режим "сну", перебуваючи в якому майже не споживає електроенергію;

- постійне (примусове) відключення/включення терміналу призводить до передчасного виходу та унеможлиблює оновлення інформаційного наповнення терміналу засобами мобільного Інтернету.

визначення професійної спрямованості за допомогою спеціальних тестів;

- шляхами одержання професії та умовами професійного навчання;

- станом і перспективами ринку праці в Україні;

- основами трудового законодавства, законодавства про зайнятість;

- послугами державної служби зайнятості в Миколаєві тощо.

Для батьків учнів - поради:

- щодо вибору професії їх дітьми;

- допомогу їм у підготовці до іспитів та тестувань;

- щодо опрацювання інформації про навчальні заклади професійної освіти

Для вчителів - інформацію:

- щодо організації профорієнтаційної роботи з учнями;

- про наукові новинки у галузі психології та профорієнтації.

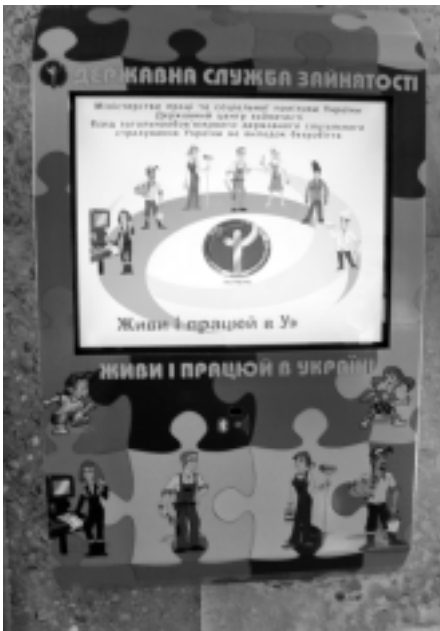
Інформація у Терміналі змінюється:

- **1 раз на рік** - описи професій, довідник навчальних закладів, інформація про роботу за кордоном;

- **1 раз на півроку** - інформація щодо попиту на професії на ринку праці м. Миколаєва та області, методичні рекомендації вчителям щодо профорієнтаційної роботи з учнями, поради з пошуку роботи, спеціальні тести щодо визначення професійних нахилів учнів, спеціальні тести щодо визначення інтелектуального розвитку, уваги, пам'яті, особливостей характеру, Інтернет-ресурси щодо побудови кар'єри та працевлаштування;

- **1 раз на квартал** - описи нових професій, кар'єра відомих в Україні людей, поради щодо вибору професії, пропозиції роботи в Україні, м. Миколаєві та області, розділ "Професійний гумор", історії успіху людей різних професій;

- **1 раз на місяць** - відеоописи різних професій, інформація про діяльність державної служби зайнятості та анонси подій, які відбуваються саме в м. Миколаєві стосовно допомоги у виборі майбутньої про-

З 1 грудня у вестибюлі гімназії біля дверей розташовано яскравий пристрій, біля якого часто збираються учні. Що це за пристрій? Для чого він? Це профорієнтаційний термінал Державного центру зайнятості Міністерства праці та соціальної політики.

Термінал - це молодіжний профорієнтаційний Інтернет-портал, доступ до якого здійснюється через спеціальні електронні пристрої (тач-скрини), саме такий пристрій встановлено у вестибюлі нашої гімназії.

Термінал працює в автоматичному режимі та має можливість актуалізації інформації в режимі on-line через мобільний Інтернет.

Користувачами Терміналу є: учні, батьки учнів, вчителі.

Термінал передбачає:

Для учнів ознайомлення:

зі змістом професій;

вимогами професії до працівника;

ІНФОРМАЦІЯ

про режим роботи програмно-апаратного комплексу "Профорієнтаційний термінал"

Державним центром зайнятості встановлено регламент роботи Терміналу:

День тижня	Автоматичне ВКЛЮЧЕННЯ	Автоматичне ВІДКЛЮЧЕННЯ	Робота модему
Понеділок	08:00	20:00	----
Вівторок	08:00	20:00	вихід на зв'язок з РТР-сервером, автоматичне завантаження та оновлення інформації у терміналі
Середа	08:00	20:00	----
Четвер	08:00	20:00	----
П'ятниця	08:00	20:00	----

З питань роботи Терміналу в гімназії звертатися до соціального педагога Тетяни Леонідівни Городищенко (методичний кабінет)

В октябре в нашей школе проходило грандиозное мероприятие под названием "Стиляги". Инициаторами этого мероприятия стали ученицы 9-в класса: Метанчук Катерина, Волошина Анастасия и Шаловинская Жанна. Жизнь 70-х годов решила ворваться к нам в гимназию. Здорово было наблюдать за тем, как готовился это праздник. Максимум стараний и веселья вылилось в шикарные яркие наряды, зажигательную музыку и танцы, оригинальные декорации в актовом зале и по всей гимназии, интересные номера, представленные ребятами разных классов. Настоящие стилиаги 70-х приветствовали всех посетителей гимназии в этот день! Праздник удался и запомнится надолго. Этот опыт вдохновил нас проводить мероприятия такого рода чаще.

*Юлия Маленко,
ученица 9В класса*

Конкурсы на лучшее перевоплощение!

Конкурс на лучший новогодний колпак и самую прикольную бандану запомнился нашим гимназистам шумными скоморохами, которые потешали всю школу!

ТРЬОХМІСЯЧНИК

Веселыми и яркими, интересными и поучительными, разноплановыми и насыщенными событиями оказались учебные дни в третьей четверти. Все это благодаря нашей неугомонной кафедре иностранных языков! И, несмотря на то, что трёхмесячник иностранных языков мероприятие традиционно

ежегодное, - повторений не бывает! Творческой изобретательности учителей и учеников нет предела! Вот и в этом году разнообразие форм проводимых мероприятий просто ошеломляет! А если учесть, что к каждому мероприятию все подходит не только со знанием дела, а еще с азартом и величайшим чувством долга, победить всех и вся, можно сделать вывод, что это просто супер-трёхмесячник!

Встречи с победителями FLEX, интеллектуальные игры: "Первый миллион" и "Что? Где? Когда?", гимназическое Евровидение, дебаты, фестиваль "В мире английских сказок", конкурсы стихов и песен, конкурс баннеров, Квест "Сокровища леприконов", день Шотландской моды, день св. Патрика, конкурсы на лучший костюм, исполнение и артистизм... награды и поздравления... Все это просто праздник жизни!

Поэтому от имени и по поручению учеников нашей гимназии хотим сказать огромное спасибо ЗДНВР Павличенко Алле Владимировне и нашим

учителям иностранных языков, которые вместе с нами творили, помогали, подсказывали, которые подарили нам 3 месяца неподдельного смеха, радости и сплошного креатива!

*Владислав Абаза и Вячеслав Абаза,
ученики 9В класса*

ІНОЗІМНИХ МОВ

Причину и пластырь можно приклеить где угодно.

Японская пословица

- Грицю! Грицю, ходи сюди, - почув хлопця мамин голос, який донісся з глибини кухні. Жбурнувши на землю палицю, яка ще три хвилини тому була його найкращою подругою, Грицько побіг до матері. У кухні вже панувала атмосфера обіду: у печі доходив борщ, на столі пашіла свіжоспечена паланиця. Це був найулюбленіший аромат Гриця: аромат домівки, затишку, родини...

- Ой, синку, нарешті. Грицю, зажди, не сідай. Побіжи до тітки Хіврі та позич у неї трохи смальцю. Передай їй спасибі від мене та вибачення, що не прийшла сама. Тільки обережно йди та не барися там.

Промінчики сонця ніжно лоскотали шкіру хлопця, легенький вітерець розвіював біляві кучері. Гриць йшов, посміхаючись самому собі, сонцю та вітерцю. Он вже виднілася хата тітки Хіврі. Вона була невисокою, кругленькою жіночкою з великими добрими синіми очима, пухкими червоними губами, розпашілими щоками та завжди з привітною усмішкою. Хлоп'я любило ходити до неї в гості, бо вона пригощала чимось смаченьким.

- Доброго дня, тітко Хівре!

- Доброго, Грицю. Чи щось трапилось?

- Ні, лишень матуся просили позичити трохи смальцю. Вони, до речі, перепрошують, що самі не прийшли. Марічка трохи захворіла й потребує маминого часу. То позичите?

- Звичайно, мій хороший!

Через хвилину жінка вибігла з дому, несучи в руках горщик зі смальцем та велике жовто-червоне яблуко.

- На, тримай додаток до смальцю.

- Дякую! - більше Грицько нічого не встиг сказати, бо всі думки вже були спрямовані на яблуко. Та хіба могло бути інакше? Жовтобоке, яскраве, велике, хіба могло воно не манити хлопця до себе?..

Гриць знову насолоджувався сонцем, небом, співом пташок, поринув глибоко у свої мрії та роздуми...

- Ану иди сюди, - від несподіванки хлопець заляк на місці.

- Ты что не слышал? Тебе порусски сказали: "Сюда подойди", - голос долинав ззаду. Гриць обернувся й побачив позад себе трьох хлопчаків приблизно його віку. Вони були дорого зодягнені, проте забруднені, скуйовджені та з неприємними нахабними посмішками на обличчях.

- Чого вам?

- Что сейчас сказал? По-моему мы услышали холопский язык. Ах - Ах! - враз спалахнув несамовитий регіт. Грицько знав, що зараз буде. Це була його не перша зустріч із ними. Хлопці були синами дрібних, проте панів, які боролися за знищення української мови та українців як нації. Успадковуючи звичаї та вислови батьків, діти чинили так само.

- Ну, что встал??? Яблоко отдай! Швели ногами! Сейчас всё расскажу. Пять розог получишь, если не хочешь по-хорошему.

- Хлопці, обліште мене, будь ласка! Адже я вам нічого поганого не зробив!

- Эй, холоп, свинья, ты на каком языке

"Маленький захисник"

Оповідання

говоришь? Ты что себе позволяешь?

Відстань між хлопцями зменшувалася, і трійка вже йшла з бійкою на Гриця.

- Ні, не треба! Не чіпайте! Ось беріть яблуко! - панічно боячись бути відданим панові, Гриць ладен був жбурнути їм той злочасний гостинець. Трійка домоглася свого і зі щасливими обличчями пішла далі. Грицько ж почувався жакливо: він знову здався, знову не відстояв себе. Найобразливішим для нього було не те, що він втратив щось приємне. Це була образа за його рідну мову, культуру. За що?! Хто смів ображати? Та хіба вони мають на це право? Адже їх дідусі були українцями, батьки є українцями й вони за походженням українці. Чому вони зрадили самих себе? З цими думками Гриць повертався додому. Відчай переповнював його. На очі наvertsалися сльози від безпомічності.

- Синочку, ну де ти ходиш? Усі тебе чекають, до обіду не сідають. Щось сталось? - схвильовано запитала мати, побачивши похнюплене обличчя сина та червоні від сліз очі.

- Ні, мамо, все гаразд. А вже можна до столу?

- Так, Грицю, поклич батька та братів і сідайте обідати.

Обід пройшов звичайно: батько прочитав молитву, помолилися та приступили до їжі. Борщ був надзвичайно смачним і гарним: фіолетово-червоного кольору, з картопелькою, м'ясцем та галушками - мати завжди їх додавала для більшої ситності. Проте Гриця нічого не радувало, згадки про зустріч

кою, прислухаючись до співу пташок. Зійшовши з пагорба, хлоп'я побачило сріблястий синій струмочок, який поволі збігав додолу. Якщо прислухатися, то можна було почути веселу пісню, яку він наспівував. Тут було затишно й спокійно. Грицько витяг із-за пазухи дитячу сопілку й почав награвати легеньку мелодію.

- Привіт, - почув хлопчик чийсь незнайомий ніжний голос. Він випростався, подивився навкруги, але нікого не побачив.

- Хто тут? - спитав він, обережно роздивляючись на всі боки.

- Подивись угору, - якось загадково прошепотів голос. Гриць підняв голову й на одній із гілочок дерева побачив білу пташку. Він із зачудовано подивився на неї, не розуміючи, що відбувається. Ураз пташка злетіла з дерева і перетворилася на дівчину, одягнену в усе біле, на голові у неї було сріблясте волосся, а різнобарвні стрічки її вінка, нерівномірно розміщені, розвивалися на вітру.

- Хто ти? - ледве зміг видавити з себе Грицько.

- Мова, - спокійно відповіла дівчина.

- Хто? Ні, такого не буває! - з острахом і безмежним подивом вимовив хлопчик.

- Так, я МОВА. А ти думав, що мова - це лишень слова? Ні, я жива істота, яка все відчуває, чує й бачить. Чому я прийшла до тебе? Грицю, подивися на мене. Чи бачиш ти щось дивне в мені?

- Так, мені не відомо, для чого тобі стрічки?

- Коли я народилася, уся моя голівка була уквітчана стрічками, які були різного кольору та розміру. У мене не було жодної волосинки. Коли я піростала, стрічок ставало все більше і більше. Та одного разу, коли я повернулася додому, була вра-

жена, побачивши матінку свою Україну в ліжку. Зазвичай вона заквітчувалася калиною, була життєрадісною, співучою, працювала не покладаючи рук. А зараз вона була блідою, як сніг, очі вицвіли, руки слабкі. Сльози градом хотіли политися з моїх очей, але, подивившись у матусині, зрозуміла, що не можу, не можу завдати їй ще одного важкого удару своїми побиваннями. Я хотіла підвестися, набрати води, але враз з моєї голови впало дві стрічки - на їх місці виростало сріблясте волосся. Ніхто не міг зрозуміти, що сталося, а голівне - повірити в це. Я підбігла до лікаря, якого було викликано до матусі, і запитала про те,

з хлопцями не йшли з голови. Ну, як він міг відстояти себе, адже за це отримав би різки, а найголовніше - сором для родини? Так, він боявся і не приховував це від самого себе, як би жалюгідно та принизливо це не звучало...

- Так, усе, закінчили забавки, уже час іти спати. Діти! Не баріться, нумо спати, - бідкалася мати, сердячись, що розігралися діти в такий пізній час. Четверо синів продовжували грати у квачика. Донька Марічка хворіла, тому вже спала. Але де Грицько? Мати вбігла до кімнати й побачила на печі в кутку Гриця, який, згорнувшись калачиком, солодко спав, смішно посапуючи носиком. Мати ніжно провела рукою по його щоці, поцілувала й пішла надвір, кличучи інших до хати.

... Гриць ішов вузькою лісовою стеж-

що так знесило її. Він довго дивився пронизуючим поглядом, а потім сказав: "Це нові, не відомі донині хвороби - Росія, царизм, панщина, шовінізм. Боюся, Україні довго не жити." Він був першою людиною, хто промовив ці слова: "Україні не жити." Згодом до нього приєдналися й інші. Я залишилася одна з матінкою і доглядала її. Майже кожного дня я втрачала свої стрічки. Чому? Тому що

зраджували Україні, матері, цуралися мене. Багато хто зневажав нас, бажав знищити. Український народ відмовився розмовляти рідною мовою, забув рідні слова, проміняв Батьківщину на "кращу долю". Але чому? Як таке могло статися? Адже прадіди їх жили на цих землях, співали колискові дітям рідною мовою. Послухай, як гарно звучить: сопілка, ненька, колиска, кохання. Хіба можна їх забути? Грицю, я розумію, що ти здивований зустріччю зі мною. Але почуй мене! Учора спостерігала за твоєю зустріччю із сусідськими хлопцями. Мені прикро, що ти не відстояв мене. Вони нахабно висміювали мову, з якою почалося твоє життя. Ти повинен захистити мене. Я благаю про поміч не тільки тебе, але й весь народ український, бо тільки загальними зусиллями до моєї матері повернеться сила, а до мене - краса. Ти маєш це зробити! Маєш... Маєш...

- Грицю, прокидайся. Уже треті півні проспівали, робота чекає, - почув кризь сон хлопчик. Він злетів із печі, подивився навколо: рідна хата, стіл, лави, мати порається біля печі - усе, як звичайно. "Боже, це був сон! Лише сон! Але я все зрозумів. Мово, я почув тебе", - промовив сам до себе.

- Сину, сходи до бабки Палагни та віддай цей кошок з яблуками. Грицю, але не так довго, як учора! Не барися!

- Добре, мамо. Скоро повернусь.

Сьогодні Грицько йшов впевнено та швидко, не мріючи про природу. Віддавши бабці яблука, попрямував додому. Раптом удалечині замаячили три силуети. Вони були дуже добре знайомими йому. Хлопці все наближались і нарешті майже зіткнулися.

- О, ког я вижу! Халоп, опять ты? Снова начнешь нести небылицы на непонятном языке? Ах-ха-хах. Слушай, запомни, такого не существует! Быстро сказал что-то на нормальном языке! - вони знову підбурювали Грицька, намагалися морально принизити. Але ні, учора перед ними стояв інший Гриць. Сьогодні він уже не той!

- Химко, скажи, тобі не набридло? Не набридло бути посмівовиськом? Ти думаєш, що ти сильний та нездоланний? Думаєш, тобі є чим пишатися? Я тобі скажу: немає чим! Ти звичайнісінький зрадник, безвільна істота. Скажи, хіба Коваленко - російське прізвище? А ти, Мишко Оселедець, теж вважаєш себе корінним росіянином? Ні, ви - українці! Тож навіщо ви знищуєте самих себе? Ви знищуєте те, що вам дало життя - Батьківщину. Ви смієтеся з мене, бо вважаєте кріпаком, наймитом, бо я холоп? Так,

я холоп, але ніколи не покорюся, не дам знищити Україну. Я - справжній син своєї Батьківщини і пишаюся цим! А ви заблукали в цьому житті. Єдине, що вам допоможе стати людьми, - це навчитися любити та цінувати рідну землю, рідну природу та рідне слово! А тепер розійдіться, бо мені більше немає про що з вами говорити.

Обійшовши трійцю, яка стояла мовчки, Гриць попрямував додому. Він пишався своїм вчинком, відчував себе по-справжньому щасливим, бо вперше захистив рідне.

- Грицю, сину мій, ти знову десь пропав! А чому очі так світяться? - з подивом запитала мати.

- Мамо, матусе, ненько, я вас дуже люблю! - Грицько кинувся до матері та міцно обійняв її. Слова музикою, теплом та коханням відлунували в ньому. Здивована, проте щаслива жінка ніжно поцілувала хлоп'я в білі кучері...

*Олена Дмитренко,
учениця 10А класу*

*Да, есть проблемы,
Есть невгоды,
Учитель вдруг поставил "2".
Все это от плохой погоды,
Послушайте мои слова.
Когда сидим не понимая
За партией глядя на доску
И в мыслях - далеко летаем...
А в мыслях мы летим к окну...
Но даже при плохой погоде
С лица улыбку не снимай
И если очень, очень плохо
Ты все равно не унывай!*

*Елена Ярослав,
ученица 7В класса*

*Война...
И зачем она была
эта страшная война
эти танки, битвы, слёзы...
и кому она нужна?
До сих пор идёт она...*

*Герман Зобов,
ученик 5Б класса*

Казка про шкільний дзвоник і Дзвінка

Олексій Мальцев, учень 5Б класу

На жаль, я не могутній майстер складати казки, як деякі. Я краще розповім правдиву історію про себе, коли я вчився у 3 класі. Заняття в нас проходили в 2 зміни. Останнім уроком був урок громадянської освіти. Я сидів на дальній парті один. Начебто не хотів спати. Але сталося так, що я задрімав. У той вечір уроки закінчилися раніше звичайного. У школі

та районі вимкнуло світло, мабуть, сталася якась аварія. Усіх дітей класу вивела вчителька за допомогою світла мобільного телефону та зачинила двері класу. Коли я розплющив очі, то дуже злякався, що нічого не бачу, думаючи, що осліп. Я сильно закричав та почув, як луна прокотилася порожнім класом. Остаточо прокинувшись, тепер зрозумів, у чому справа. На дотик я дістався до зачинених дверей класу. На мою щасливу долю, замок був зроблений так, що з внутрішнього боку виходила заскочка. Я прокрутив декілька разів, двері скрипнули і відчинилися. І тут почалося таке, про що я навіть не відважився розповісти моїм друзям.

Визирнувши в темний коридор, я побачив у сірих променях місяця, що в середині коридору згрудились квіткові підстави з квітами. Голосним шепотом вони розповідали про щось комусь низенькому в їхньому колі. Я наважився і почав пробиратися попід стінкою, щоб побачити, хто це був, - і увявіть собі, то був наш шкільний дзвоник. Квіти скаржились йому, що учні штрикають їх голками, пишуть різні дурниці на листі, а іноді й зовсім скидають на підлогу. Дзвоник тонким, але впевненим голосом обіцяв за такі справи зірвати у школі останній дзвоник, щоб такі діти ніколи не переходили до наступного класу. Я злякався і швидко збіг по сходах на перший поверх. Отут на мене чекала нова зустріч. Шкільний спортивний козел йшов по коридору і скаржився шкільному прапору на свої обідрані боки, які рвуть йому учні. Прапор, схилившись, дбайливо вкрив подряпані боки зеленим полотном. Можна було побачити, як блиснули зірочки на прапорі гімназії. Я дочекався, поки вони пройшли, та зайцем пролетів по коридору, збіг сходами до вестибулю. Біля дверей на порозі лежав наш старий шкільний пес на прізвисько Дзвінок. Він зиркнув на мене сердитими очима та прошамкотів своїми старими щелепами: "Ти що тут робиш, малюче, у такий пізній час? Ану тікай додому, а то я зроблю з тебе скелет для кабінету анатомії". Я вже не пам'ятаю, якого драпака я давав. Але за декілька десятків хвилин зупинився дуже захеканий у дворі свого рідного дому. І сам собі пообіцяв, що нікому і ніколи не розповім про цей жах !!! Що й роблю, як бачите...

Як ви смієтесь?

Отже, як ви смієтесь?

1) Сміючись, торкаєтесь пальцями губ - у вас є власні уявлення про хороші манери, доречний тон, і ви завжди дотримуетесь їх. Вам подобається бути в центрі уваги;

2) Прикриваєте рот під час сміху рукою - ви дещо сором'язливий, не дуже впевнені у собі, часто няковієте, вважаєте за краще бути в тіні, не розкриватися. Наша порада: не переступайте із самоаналізом і надмірно самокритикою.

3) Сміючись, відкидаєте голову назад - ви, мабуть, довірливі і легковірні, людина широкого натурі. Іноді здійснюєте несподівані вчинки, керуєтесь лише почуттями. Хоча варто покладатися на розум.

4) Торкаєтесь під час сміху рукою обличчя або голови - найімовірніше ви мрійник і фантазер. Це, звичайно, непогано, але вам не завадить трохи більше тверезості та реалістичного підходу до життєвих проблем.

5) Зморщуйте ніс коли смієтесь - ваші почуття і погляди швидко змінюються. Ви - людина емоційна і, мабуть, примхлива. Добре обміркуйте свій вибір професії, порадьтеся з батьками, знайомими, пройдіть психологічне тестування професійних здібностей.

6) Смієтесь голосно з розкритими вустами - ви належите до людей темпераментних, рухливих. Трохи стриманості і невибагливості вам не завалить. Ви вмієте говорити, то ж умійте й послухати!

7) Нахилиєте голову перед тим, як тихень-

ко розсміятися - ви з людей щиросердних, совісних, звикли пристосовуватися до обстановки і людей. Ваші почуття і вчинки завжди під контролем.

8) Тримаєтесь під час сміху за підборіддя - скільки б не було вам років, очевидно, що в своєму характері ви зберегли риси дитинства. Це не добре, але й не погано, хоча, мабуть, часто ви без роздумів наважуєтесь на щось ризиковане.

9) Прижмурюєте повіки, коли смієтесь - ви врівноважена, впевнена у собі, незвичайно розумна людина. Ви діяльні, наполегливі, іноді, можливо, навіть б'їтьше, ніж потрібно. У таких випадках спробуйте подивитися на себе начебто збоку;

10) Немає певної манери сміятися - ви належите до індивідуалістів, в усьому і завжди керуєтесь власними думками і судженнями, часто нехтуєте думками інших людей.

Улюблений колір і наш характер

Уявіть собі вісім кольорів: синій, зелений, червоний, жовтий, фіолетовий, коричневий, чорний, сірий. Який з них подобається вам зараз? Оберіть найприємніший. Тільки не переплутайте: треба обрати той колір, який найбільше вам подобається, а не той, що пасує до вашого одягу.

Синій Для вас характерні вразливість, чуйність, прихильність. Проте в хвилини невдач ви легко можете впасти в сум. Для вас дуже важливі підтримка і розуміння близьких людей.

Зелений. Цей колір є виявом постійності, але водночас і небажанням якихось змін. Ви здебільшого прямолінійна людина, маєте велику

в народі називають "кладезь вітамінів": мед, лимони, імбир, яблука, морква, лук, чеснок, калина, рябина. Отличным комбинированным средством, которое витаминизирует и повышает иммунитет является фруктово-ореховая смесь курага+изюм+орехи+лимон+мед в равных пропорциях - все перемолоть на мясорубке. Употреблять по 1-2 столовой ложке в день. Вкусно и полезно!

- Люди с хорошим иммунитетом, как правило, редко простужаются. Укрепляйте свой иммунитет, в том числе делая по утрам массаж ушных раковин, так как они связаны со всеми внутренними органами и системами организма.

"Ушная" гимнастика

1. Загните уши вперед и крепко прижмите их ладонями к голове, затем с силой отпустите. 5-7 раз.

2. Энергично растирайте уши вверх-вниз. Ушные раковины при этом располагаются между указательным и средним пальцами. 15-20 раз.

3. Захватите мочки ушей указательными и большими пальцами и оттягивайте их вниз, одновременно производя круговые движения. 15-20 раз.

4. Наложите ладони на ушные раковины и делайте пружинящие движения, чтобы между ладонями и ушами образовывалась "воздушная подушка". 10-15 раз.

5. Делайте растирающие, затем поглаживающие движения за ушами. 15-20 раз.

6. После массажа в ушах должно возникнуть чувство тепла и даже легкого жара.

Помните, что хорошее настроение - это залог здоровья!

И просто, ведите здоровый образ жизни! Будьте здоровы!

Алина Горбенко,
ученица 10 Б класса

Поради психолога

силу волі, виявляєте тенденцію до ідеалізації себе.

Червоний. Це вияв життєвої сили. Цей колір символізує нестримне прагнення до успіху. Ви хочете пережити інтенсивні емоції, діяти енергійніше.

Жовтий. Ви виявляєте прагнення до незалежності і надію на щастиве життя. Проте ваші безпосередність та товарищескість над будь-яку норму можуть перерости в нав'язливість та нетактність.

Фіолетовий. Ви легко підпадаєте під вплив інших людей, алей самі прагнете впливати на них. Найцінніша ваша якість - багата фантазія.

Коричневий. У вас велика проблема у відпочинку та розслабленні, ви дуже стомилися.

Сірий. Ви свідомо відгороджуєтесь від зовнішніх впливів, аби зберегти ідеальний спокій та внутрішню стабільність. Ви належите до людей, не схильних афішувати свої почуття.

Чорний. Це символ зречення, протесту проти обставин, що склалася. Ви часто зазнаєте поразок у двобої з долею, але все-таки прагнете протистояти тому, що приносить життя.

Навіть за сміхом можна визначити характер людини. Запам'ятавши деякі дані з цього тесту, ви зможете оцінити його правдивість або ж перевірити своїх друзів і знайомих. А знаючи, як людина сміється, ви зможете наперед виробити окремих (індивідуальний) стиль спілкування, підхід до неї. Головне - не помилитися у висновках.

Бесіду вела шкільний психолог
Н.М. Обльотова

Швтореньє - мать ученья!

Как уберечься от простуды и гриппа

"Повторение мать учения" - гласит народная мудрость. И не смотря на то, что мы с вами живем во времена информационного бума, когда все, всегда, про всех и обо всем знают, еще раз повторим, вспомним, обсудим как лучше уберечься от вирусов и простуд. Итак:

- Прежде всего, старайтесь не переохлаждаться! Классический пример выдающегося французского ученого-микробиолога Луи Пастера: подопытные куры, зараженные ослабленной формой куриной чумы, заболели только тогда, когда их ноги опускали в холодную воду.

- Старайтесь держаться подальше от кашляющего или чихающего человека. Даже при разговоре вирусы и бактерии распространяются почти на 1 метр, а при кашле и чихании - на 4-5 метров.

- Поменьше пользуйтесь общественным транспортом. А если этого нельзя избежать старайтесь ехать стоя, т.е. находиться выше от пола, потому что на высоте 60-70 см от пола - самая высокая концентрация микробов.

- Если болен кто-то из членов семьи, старайтесь его изолировать. Как можно чаще проводите влажную уборку комнаты, проветривайте квартиру, кипятите постель и посуду больного.

- Для профилактики смазывайте полость носа оксолиновой мазью, полощите горло раствором пищевой соды - она ошелачивает, а вирусы, которые поселяются в верхних дыхательных путях, "любят" кислую среду.

- Не стесняйтесь носить маску. И обязательно меняйте ее каждые три часа.

- Частенько бывайте на свежем воздухе, но при этом не забывайте одеваться по погоде.

- Употребляйте в пищу продукты, которые

ФРАЗЫ ИЗ СОЧИНЕНИЙ

Алеша Попович зорко смотрел в затылок Илье Муромцу.

Андрей Болконский часто ездил поглядеть тот дуб, на который он был похож как две капли воды.

Анна Каренина бросилась под поезд, и он долго влчил ее жалкое существование.

Аня, сидя на стуле, спала, и мимоходом ела булку.

Анна Каренина не выполнила своих обязательств перед обществом и поэтому легла на рельсы.

Арина Родионовна воспитывала Пушкина на сказках, как Шехеразада султанов и бабьев.

Астрономия - это наука, которая учит нас, как правильно пользоваться Солнцем и планетами.

Базаров мужественно переносит испытание смертью.

Базаров умер молодым человеком и сбыча его мечт не произошла.

Барин сел в карету и предоставил себя лошади.

Бедная Лиза рвала цветы и этим кормила свою мать.

Белка свила себе уютное дупло.

<http://www.ronl.ru/pricolu/>

Гимназическое
Ведомости

Газета Николаевской
гимназии №2

Учредитель: Николаевская гимназия №2.

Редактор: О.М. Горбенко

Корректоры: Ходякова Н., Горбенко А.

Фото: кружок "Фотодизайн"

Верстка и дизайн: Колледж прессы и телевидения

Отпечатано в типографии

Газета издается на трех гимназических языках.

Адрес редакции: ул. Адмиральская, 24. тел.: 35-22-46

Электронный адрес: g-nic2@yandex.ru

Сайт гимназии: www.gymnasiya-2.mk.ua

Форум гимназии: www.gymnasiya-2.at.ua